

Bob Hund

Dønhaug lå badet i sol og alt lå til rette for et nytt eventyrlig kapittel i Festidal-historien. Et litt avventende publikum gjorde nok sitt til at vi unngikk de mest panegyriske tilstander, men uansett ble det levert store prestasjoner fra scenen. Mennene som bidro må ha meg unnskyldt, men dette ble først og fremst damenes aften.

Ida Jenshus

Ida Jenshus er etterhvert blitt en meget rutinert artist. Med et solid band i ryggen gikk hun hardere ut enn mange hadde forventet. Jenshus er en glimrende vokalist, og hennes sterke tilstedeværelse på scenen gjør at dette blir en strålende start på fredagen. Ida Jenshus er mye mer enn en klassisk singer/songwriter og har utviklet sitt uttrykk mye siden debuten i 2008. Til tider har hun passasjer som grenser til det progressive, og det går sømløst fra vakkert til full trøkk. Shallow River er et episk mesterverk, og det er stort å høre denne låten fremført av musikere i verdensklasse. Petter Vågan på gitar og tangenter må trekkes frem. Men også Kenneth Kapstad bak trommene sørger for at kompet er akkurat så spenstig og dynamisk som Ida Jenshus´ musikk legger opp til.

Også avslutningslåten Hero er en perle. Nydelig!

Terningkast 5

Bob Hund

Det vil alltid være et mål at en anmeldelse skal være mer eller mindre objektiv. Da Bob Hund som andrelåt klemmer til med Mer än så kan ingen bli er undertegnede med ett tilbake i bokollektivet i Bergen på slutten av 90-tallet. Dette blir en følelsesmessig opplevelse og det er en viss mulighet for at denne anmeldelsen bærer preg av det.

Det som er et utvilsomt faktum er at Bob Hund var et av Nordens klart største band rundt milleniumskiftet. De har også verdens beste frontfigur i Thomas Öberg. For mange av de yngste i publikum er Bob Hund et nokså nytt bekjentskap. Litt glissent var det foran scenen, men allikevel leverer Öberg og bandet stor kunst. Vokalisten

danser, sjonglerer mikrofon og mikrofonstativ, klatrer på trommesett og monitorer. Oldboysturn på skyhøyt nivå! Sannelig fungerer også stemmen tilfredsstillende.

Litt lokal vokalhjelp har bandet vært taktiske nok til å få med seg. Festidalen har også verdens beste Bob Hund-kor. Med god hjelp av Bob Hund-koret blir Upp, upp, upp, ner vakker og vár.

"Applaudera då för helvette" melder Öberg fra scenen. "Nü ska vi spela Rockabilligt och den är hemsk!" Her kommer gullkornene på rad og rekke.

En time Bob Hund er selvfølgelig alt for lite, men de rekker å gi oss både Nu är det väl revolution på gång, Fall och en lösning og selvfølgelig Trallala lilla Molntus med Bob Hund-koret dansende som bakteppe. Helt strålende levert av legendene fra Skåne!

Terningkast: 5 (Egentlig full yatzy men det får være grenser, helgen er enda ung!)

I AM K

I am K

Til tross for å være fra Kristiansand vant I am K meget fortjent årets Vestlandssatsning på 100dagar. Undertegnede så bandet selv der og hadde store forventninger til fredagens konsert på Dønhaug. Jeg ble på ingen måte skuffet. For et fantastisk band I am K er! I Oda Ulvøy har bandet en meget dyktig sanger, og med smittende energi driver hun konserten. Musikalsk sett ligger I am K som en kryssning av Bendik og Team Me (for å bruke to tidligere Festidalen-band som referanse).

Bandet står meget trygt på egne ben og det skal bli enormt spennende å følge dette bandet videre. Høydepunktene i settet stod egentlig i kø. Men I come Alive er en mektig låt som bare ble enda sterkere live. Humans som sistelåt er også meget imponerende. Her var det absolutt mange sent ankomende festivalgjengere som gikk glipp av noe.

Sjekk umiddelbart ut I am K på din lokale strømmetjeneste.

Terningkast: 5

Halie

Det er fryktelig lett å glemme hvor ung Halie er. Bare 17 år gammel tar hun scenen med sjarm og selvsikkerhet. Her har vi et talent i ultraklassen. Halie har en moden og usedvanlig velutviklet stemme. Og det gjør at hun som artist skiller seg fra mange andre i samme sjanger. Klangmessig kan Halie minne om Adele og hun har full kontroll gjennom hele konserten. Litt av problemet her blir imidlertid at Halie foreløpig ikke har låtmateriale. Det blir derfor noen transportetapper underveis, men når det funker så funker det skikkelig. Holiday har et godt refreng men aller best er hennes største hit Youth som virkelig kler den litt røffere innpakningen det dyktige bandet gir den live. Allikevel: Denne jenta er 17 år gammel og allerede har hun mye å melde! Milde himmel som jeg gleder meg til fortsettelsen.

Terningkast: 4

HALIE

Dagny

I det Dagny inntar scenen skjer det noe på Dønhaugjordet. Det tettes til foran scenen og et avventende festivalpublikum våkner til liv. Som et gjentakende refreng for kvelden føyer Dagny seg flott inn i rekken av dyktige, kvinnelige vokalist. (Örberg og Vaular får ha meg unnskyldt) Dagny plusser på med en voldsom energi der hun danser barfot rundt på scenen. Dagny har etterhvert også en ok portefølje å hente låter fra og både Used to you og Love you like that funker som en kule! På sistnevnte låt bidrar publikum godt med herlig allsang. Solnedgangen i bakgrunnen danner et perfekt bakteppe til Backbeat og ny allsang. Festen er for alvor i gang foran scenen.

Terningkast: 4

Lars Vaular

Lars Vaular er tilbake på Festidalen. Denne gangen er trommeslager Tarjei Strøm byttet ut med fullt multimediashow og bakskjermen er en sentral del av showet til Vaular denne kvelden.

Hovedpersonen selv rusler inn på scenen med ryggsekk på ryggen. Muligens bidrar den til en litt baktung start på konserten. Først på tredje låt og Gary Speed begynner det å svinge skikkelig. Her kommer også den store bakskjermen virkelig til sin rett.

Nonsens er en skikkelig bra låt uten at det projiseres noe nevneverdig over på publikum.

Da hjelper det litt når Girson kommer på scenen på Bergen Bergen. Plutselig vil tydeligvis hele Uskedalen være fra Bergen.

På Heartbreak Hotel får Kjetil Møster briljere på saksofon. Et skikkelig fint gåsehudfremkallende krydder som er akkurat det konserten trenger.

Striper er en av Vaulars aller sterkeste låter og han viser her hvorfor han regnes som en av eliteutøverene i norsk hip hop. Her er det feel, flow og substans.

Litt mindre substans blir det under et freestyleparti som er aller mest gøy for Girson og Vaular selv. Litt unødvendig for konsertens dramaturgi. Kem har nøklene oppleves også litt hul og masete før det hele "ordnes" av en sterk Rett opp og ned! Da er det meste helt greit og folk har faktisk litt sprett igjen i seg.

Litt transportetappe av Lars Vaular dette, men helt greit, altså.

Terningkast 4

Alt i alt en meget godkjent fredag og enda er vi bare halvveis. Snakkes vi på jorden om noen timer? Kom tidlig! Ingebjørg Bratland kommer til å bli magisk!

Tekst og foto: Marius Mathisen

Nett: Thor Inge Døssland